

МЕФИСТОФЕЛЬ.

Погребень въ Пáдуа лежи
При свети Антоний;
Подъ вѣчна сѣнка си почива,
Земя свѣщенна го покрива.

МАРТА.

Не ви ли даде нѣщо-друго той?

МЕФИСТОФЕЛЬ.

О, да — една молба и тежка и голѣма:
До триста панихиди за упокой.
А въ джобове ми нищо нѣма.

МАРТА.

Какво? Ни спомень, ни портреть?
Послѣдниятъ работникъ носи
По нѣкой споменецъ навредъ,
И да гладува и да проси!

МЕФИСТОФЕЛЬ.

Madame, азъ съжالياвамъ отъ сърдце;
Пари не спираха му се въ рждѣ.
За грѣшкитѣ се той разкая,
И самъ сждбата си окая.

МАРГАРИТА.

Ахъ, Господи, какъвъ бѣднякъ!
Отъ менъ молитва не една ще се чете.

МЕФИСТОФЕЛЬ (къмъ Маргарита).

Вий можете да стѣпите веднага въ бракъ.
Такъво хубаво и миличко дѣте!

МАРТА.

А, не! Тѣй бърже то не става тукъ.